

Sr. Francesc Puig

Excmo

Ben distingit mestre: No sé si haurà rebut una comunicació de l'ajuntament de Sant Joan. El que sé és que de llavors ençà jo volia escriure-li per a contestar la seva estimada carta del 20 Juliol ppdt. i m'ha passat el temps volant.

Es veritat però que l'assumptes de Sant Joan em dona feina per a donar i per a vendre. Pensi que ja tinc les morratalles, fets expressos a Palma de Mallorca. Ja tinc les partitures de la passada i serenates a les parròquies. Per

cert, i no se'n rigui, eh?, per cert que l'amic Serrat, havent esgotat les melodies antigues que tenia, li vaig cantar uns goigs que jo de petit havia sentit cantar a llaor del Santíssim Misteri. Pensi quina música devia ~~ser~~ ésser, que ara n'ha sortit un còted tot castís... així indicarà a vostè que el mestre Serrat ha aprofitat fins la música vintcentista santjoanina.

Els dansavies ja assajen cada dia, amb una fe a tota prova. Juan m'en vaig anar, (per a tornar al meu lloc de treball on em guanyo la vida), ja treien conjunts excel·lents i era de veure com les dones comptaven els compassos, dones que mai n'havien comptat. Ja tinc fet i a punt de sortir el manifest dirigit

al poble de Sant Joan, demanant-li la cooperació
preuivista que es necessita per a cobrir les des-
peses certament ben importants.

Ara estic en tracta amb un dibuixant per a
ornamentar els ventalls, ~~est~~ procurant que siguin
a bon preu i ~~ben~~ bonics, per tal que també siguin
l'esquet que atregui balladors i no en manquin
mai. És que els ventalls els seran regalats.

Jino ja sollicitates ^{et celestites} dues conferencias per a donar per Radio, tot per a propaganda de l'obra

Qu' sé jo, ca fi, la saliva i entusiasme que estós
gastant... I bé, qu' de tot això? dirà vostè. Doncs per
vostè principalment ho faig, i em plaça dir-li, perquè,
contràriament del que vostè diu, jo soc el ^{seu} Col·laborador.
I, com no, si ha varietat que ha donat als ballets és d'una

esplendidesa que ningú sap com encomiar? El vostre i
és el mestre Serrat, els que sembraran una llavor cata-
lanorra que tard o d'hora donarà fruit excel·lent. Que
la pàtria els ho pagui.

I la llastima és que les dificultats més grosses que en aquest afer se'm presenten per a resoldre... són les cobles que han ^{se} ~~molts~~ tocat la música de vostres. Són cobles d'infims categoria, per dir-ho tal com diu vostó... Jo no entenc mai. Que assegurar, però, que hi posaran impossibles per a reeixir. I hem quedat amb el mestre Serrat que si el 26 d'aquest mes, quan jo vagi per un ^{del} o'dià a Sant Joan, trobo que no fan el què s'ha de fer, ell està disposat a cercar els músics que calgui substituir i a tocar ell mateix si convé.

La veu que per ma part faig el que puc a
fi que la cosa marxi. Vostè s'ho mereix i, si Déu ho
vol, tot anirà bé. Rebi l'abraçada que amb tots dos
li envia el seu afec admirador Joan Danes.

Sr. Francesc Fuyol

Ben distingit mestre Fuyol: A l'hora que havia de començar el Ball dels Pavordels, a Sant Joan plovia a bots i barrats, amb gran desesper meu i de les 2500 persones que hi havien acudit per a contemplar-lo.

No minvà la pluja sino quan la major part dels forasters havien marxat; i no s'acabaria el temps fins a les deu del vespre. I a les deu del vespre es donà l'ordre de ballar... quan els músics ^(estaven) dispersats i les pavordelles s'havien dispersat a altres quefes.

Enen les onze quan, per fi, reunits tothom, es sortia a cercar les pavordelles. El fangueig era horrible. A la plaza hi tingueren de tirar no se' pas quantos sacs de serradura. I la comitiva no arribava. I la gent ja estava tipsa d'esperar. I es feu l'entrada a la plaza entre la burla d'uns quants que encien ciris ^(com) per a assistir a un funeral. Els músics toraven la parada de l'amic Serrat com si anessin només que per feria. El desastre ja ja el mastegava...

Però comença el prebudi el flautiol. Les dones ^(marxen) peuen com uns àngels; els homes, com uns veritables prohomis antics. Ve la 1.ª part, de salutari, que sent inimitable; que els músics toquen força bé: i

comencen efusius els primers aplaudiments. A
què continuas? El triomf resulta sorollós, tant
per la música, com per les innovacions de la
dansa...

Si s'hagués ballat a la tarda, jo hauria
telegrafiat a vostè, però llavors no ho pogué
fer per estar l'estació tancada. No importa.

És una dilació de temps que no m'irrita
per veure el triomf obtingut per vostè. És el feuito
de tot cor i espero, en veure'l, donar-li una
abraçada de joia i de cordal^{més} felicitació.

Comi'm com vulgui. Afe H.
Joandarié.

10. 9. 1934.

